

dandere den i uddannelsessystemet på det offentliges regning uden at blive færdig.

Derfor har det også været en helt bevidst prioritering fra bl.a. SF's side at give unge uanset deres sociale baggrund mulighed for at studere. De kan ikke leve af deres SU, men den giver et økonomisk sikkerhedsnet. Det er rigtigt, at SU'en sammenlignet med, hvordan det er i andre lande, ligger højt, men det har været ud fra et bredt politisk ønske om, at så mange unge som muligt skal have en uddannelse, fordi velkvalificeret arbejdskraft er Danmarks vigtigste ressource.

Reform af SU-systemet er et centralt punkt i redegørelsen. Ministeren har endnu ikke taget initiativ til at indkalde forligspartnerne for at drøfte ændringer, men vi er da meget interesseret i at vide, hvad ministeren selv mener om SU-tankerne fra redegørelsen.

Til gengæld har ministeren varslet en reform af den såkaldte kvote 2. Færre unge skal åbenbart have mulighed for at blive optaget på den måde.

På grund af de manglende studiepladser er der høje adgangskrav til mange uddannelser, og her er kvote 2 en mulighed for de unge, der har andre relevante erfaringer, som også kan gøre dem studieegnede, hvis de har været så uheldige, at de lige manglede 0,1 eller 0,2 i kvotienten for at blive optaget på et mere eller mindre tilfældigt karaktergennemsnit, som adgangsbegrænsningen jo er baseret på i dag.

Så er der andre uddannelser, hvor langt de fleste optages via kvote 2, og heldigvis for det. F.eks. hvis man skal være socialrådgiver, børnehavepædagog eller lærer eller arbejde inden for andre områder, der kræver menneskelig modenhed og erfaring ud over fagligheden, synes vi, det kan være værdifuldt også at give plads via kvote 2.

Igen må man stille spørgsmålet: Giver det mere kvalitet i uddannelsessystemet og bedre medarbejdere inden for disse fag at begrænse kvote 2-optaget? Vi har svært ved at se det i SF.

Der er brug for en kvalitetsdiskussion, men lad os diskutere det i et lidt bredere samfundsmæssigt perspektiv og ikke kun i det snævre økonomiske. Vi mener bestemt, der er brug for reformer, der giver et mere fleksibelt uddannelsessystem og mere kvalitet i indholdet. Så kan vi, efter at vi har taget den kvalitetsdiskussion, så også kigge på den økonomiske ramme.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Christine Antorini brugte en del tid på at beklage sig over den standard, der er på universiteterne, på bygningerne osv., og det er muligvis også rigtigt, at der er meget at kritisere, og at standarden ikke har fulgt med den meget store øgning af studenterantallet.

Men jeg vil blot minde fru Christine Antorini om, at før 1992 – i det tiår, der gik forud – foregik der faktisk en meget, meget voldsom opstramning af økonomien på de videregående uddannelser. Man beregnede sig frem til, at det var ca. 20 pct.s opstramning. Det var voldsomt. Det var en opstramning, der var nødvendig, men det gik også meget hårdt ud over mange ting på de videregående uddannelser.

Men takket være et glimrende samarbejde mellem bl.a. Det Radikale Venstre og SF fik vi faktisk en langtidsaftale for de videregående uddannelser i begyndelsen af 1990'erne, og det medansvar synes jeg også SF skulle vedkende sig. Det er ikke sådan, at SF har stået udenfor og bare har kunnet se på, at tingene udviklede sig dårligt. SF har faktisk været med til mange af de ting, der er blevet besluttet her i 1990'erne. Det vil jeg blot gerne minde fru Christine Antorini om.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil spørge fru Antorini, om det ikke er sådan, at mange af de ting, som hun nævnte værende gode kvaliteter: at man får mulighed for at tænke sig om, er ude at rejse, osv., egentlig også er kvaliteter, som man kunne vende om og sige at man havde, hvis man hurtigt blev færdig og derved kunne komme ud og lære det virkelige liv at kende og så måske bruge resten af sin tilværelse til virkelig at tage udfordringer op, og at vi måske snarere skulle se på dét at sikre os, at man lærer hele livet, at man hele tiden skal forny sin uddannelse.

Kunne man ikke vende det om og sige, at det da også er et problem for mange unge, at de ved ikke nok om, hvilket studium de skal vælge og derfor går frygtelig længe og tæller på knapper? Det er sådan set ikke nogen kvalitet i sig selv. Det er det heller ikke, at der ikke rigtig er orden i varedeklarationerne, så de nogle gange vælger noget, hvor de bagefter finder ud af, at det var ikke lige det. Det må da være en bestræbelse for politikerne at hjælpe unge mennesker til at få taget de valg noget tidligere.